

POSTANOWIENIE

12 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 12 marca 2025 r. w Warszawie
zażalenia M.Z.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z 23 stycznia 2025 r., WSC 1/25,

w sprawie ze skargi M.Z.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z 10 grudnia 2024 r., I Co 1778/24,

wydanego w sprawie z wniosku C. S.A. w W.

przeciwko M.Z.

o egzekucję świadczenia pieniężnego,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ponieważ skarga nie przysługuje o sprawach egzekucyjnych. Doręczając postanowienie dłużnikowi Sąd pouczył go o prawie wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego, sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego.

W sporządzonym osobiście zażaleniu skarżący dłużnik zarzucił sprzeczność z Konstytucją zaskarżonego orzeczenia ze względu na zaledwie 3-zdaniowe

uzasadnienie oraz wniośł o sprawdzenie czy orzeczenie to zostało wydane „przez Sąd w rozumieniu ustawy o ustroju sądów powszechnych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. strona nie może wnieść osobiście skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, lecz do wniesienia skargi powinna upoważnić adwokata lub radcę prawnego. To samo dotyczy zażalenia na postanowienie odrzucające skargę. Jeżeli strony nie stać na opłacenie pełnomocnika, może wystąpić o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. Sąd Rejonowy prawidłowo odrzucił skargę, która nie przysługuje w sprawach egzekucyjnych. Ponadto skarga podlegała odrzuceniu ze względu na wniesienie jej z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c.

Przed wszystkim zażalenie dłużnika podlega odrzuceniu na podstawie art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. ze względu na sporządzenie go osobiście, zamiast przez adwokata lub radcę prawnego.

(Ł.W.)

[a.ł]